

F. t. beslutn. om udvidet adgang til patientbehandling i udlandet

Bemærkninger til forslaget

En amtskommune skal i dag henvise en person til behandling i udlandet, hvis¹⁾

- patienten forinden har været undersøgt eller behandlet på en sygehusafdeling her i landet, der inden for det pågældende sygdomsområde betegner den højeste indenlandske specialkundskab,
- videre behandling ikke kan ydes på et dansk sygehus
- og Sundhedsstyrelsens godkendelse i øvrigt foreligger.

I de tilfælde, hvor behandlingsformen har forskningsmæssig eller eksperimentel karakter, kan der dog ikke ydes offentlig støtte til behandling i udlandet.

Hvis disse betingelser er opfyldt, skal sygehusafdelingen henvise til en nødvendig behandling på en nærmere angivet specialafdeling m.v. i udlandet.

Sundhedsstyrelsen afgør, hvorvidt en behandlingsform har forskningsmæssig eller eksperimentel karakter. Det er samtidig staten, der afholder udgifterne forbundet med behandlingerne i udlandet.

Sundhedsstyrelsen behandlede sidste år omkring 130 anmodninger om behandling i udlandet. Heraf blev der givet afslag til omkring 20 anmodninger.

Dette giver dog ikke det fulde billede af antallet af årlige afslag. Der er desværre flere eksempler på personer, som allerede er blevet afvist i det amtskommunale system. I disse tilfælde har amtskommunerne ikke ønsket at videresende en indstilling til Sundhedsstyrelsen, hvis amtskommunen på forhånd har vurderet, at den ønskede behandling har forskningsmæssig eller eksperimentel karakter.

I Sverige og Tyskland er der imidlertid eksempler på, at kræftpatienter tilbydes nye og lovende behandlinger på offentlige sygehuse, behandlinger, som danske borgere ikke har mulighed for at opnå offentlige tilskud til.

De gældende regler er udtryk for en meget konservativ vurdering af det behandlingspotentiale, der lig-

ger i eksperimentelle behandlingsformer. Således er der inden for kræftbehandlingen eksempler på eksperimentelle behandlingsformer med lovende resultater. Indtil videre er kun få patienter i Danmark behandlet med stereotaktisk strålebehandling for extracranielle metastaser. Ikke desto mindre forventer den lægefaglige ekspertise på området, at behandlingen kan medføre lindring af smerte og måske endda levetidsforlængelse.

Det er forsklagsstillernes opfattelse, at samfundet derfor skylder disse patienter at ændre de nuværende bestemmelser på området, så patienter ikke blot afvises under henvisning til, at der er tale om behandlinger af enten forskningsmæssig eller eksperimentel karakter. Der er derfor behov for at ændre det lovgrundlag, som Sundhedsstyrelsen arbejder med på dette område.

Det foreslås, at bestemmelserne i lov om sygehusvæsenet og regler udstedt i medfør heraf ændres således, at Sundhedsstyrelsen under visse nærmere betingelser fremover har adgang til at bevilge behandling i udlandet, også hvis denne behandling finder sted i en forskningsmæssig eller i en eksperimentel sammenhæng.

Sundhedsstyrelsen skal have hjemmel til at bevilge offentlige tilskud til behandling i udlandet i følgende tilfælde:

- Hvis ansøgeren forinden har været undersøgt eller behandlet på en offentlig eller privat sygehusafdeling her i landet, der inden for det pågældende sygdomsområde råder over den højeste danske ekspertise på området.
- Hvis det herefter skønnes, at det danske sundhæsvæsen, herunder private danske hospitaler, ikke vil være i stand til at tilbyde ansøgeren en kvalificeret behandling.
- Hvis det i øvrigt skønnes, at behandlingen vil give patienten en bedre livskvalitet i den sidste periode af livet i form af enten livsforlængelse eller lindring af smerte.

¹⁾ Reglerne om behandling i udlandet er nærmere beskrevet i »Bekendtgørelse nr. 1132 af 16. december 1999 om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v.«.